

Металургія України

Після здобуття незалежності Україна успадкувала від колишнього СРСР потужний гірничо-металургійний комплекс, який за своїми масштабами становив понад 35 % колишнього загальносоюзного гірничо-металургійного комплексу. Проте глибока та затяжна економічна криза 1991–1995 рр., розрив економічних зв'язків між колишніми споживачами та металургами України, дефіцит обігових коштів унаслідок інфляції та неплатежів, згорання бюджетного фінансування, тиск потужних конкурентів на внутрішньому і зовнішньому ринках, дефіцит керованості розриву технологічно пов'язаних підприємств призвели до погіршення фінансово-економічних показників і різкого скорочення темпів зростання металургійного виробництва. Зокрема, за цей період обсяги виплавки чавуну скоротилися на 52,4 %, сталі – на 53,4 % ([Інститут економіки та прогнозування НАН України](#)).

Проте чорна металургія була першою галуззю в Україні, яка змогла вийти з трансформаційної кризи та досить швидко переорієнтувалася з внутрішнього ринку на експорт. Експортна орієнтація була зумовлена низкою важливих чинників, насамперед намаганням вижити в умовах різкого скорочення внутрішнього попиту і майже повної відсутності обігових коштів на підприємствах.

Читайте більше у матеріалі вченого секретаря Інституту, канд. техн. наук В. Хаустова та канд. екон. наук В. Венгера [«Металургія України»](#), опублікованому у газеті «Дзеркало тижня. Україна» 23 березня 2019 р.